

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های ارزیابی وضعیت روسازی فرودگاه ها، امکان سنجی فنی و اقتصادی آنها برای ایران و پیشنهاد گزینه مناسب

محل انتشار:

نخستین همایش تخصصی و کاربردی مخلوط آسفالتی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمود عامری - دانشیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

محمد رضا میرزاحسینی - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد گرایش راه و ترابری، دانشگاه علم و صنعت ایرا

خلاصه مقاله:

حمل و نقل یکی از پایه های اساسی توسعه اقتصادی و اجتماعی هر کشور است، به نحوی که پیشرفت در هر یک از حالات سه گانه آن - زمینی، هوایی و دریایی - بی شک، زمینه شکوفایی های بی شماری را در آن کشور سبب خواهد شد. امروزه، با توجه به افزایش روزافزون جمعیت، رشد صنعت و رونق تجارت جهانی، بحث جابجایی و انتقال مسافر و کالا در حداقل زمان، موضوع گسترش و بهبود حمل و نقل هوایی از اهم برنامه های مدیریتی هر کشور است. در این میان داشتن تسهیلات مطلوب فرودگاهی، از جمله روسازی مناسب، می تواند بسترساز رشد و توسعه باشد. از این رو سامانه مدیریت روسازی فرودگا هها، به عنوان ابزاری برای تدوین سیاستهای کلی در خصوص مدیریت تسهیلات پروازی، در بسیاری از کشورها پیاده سازی شده است. یکی از بخش های مهم سامانه مدیریت روسازی فرودگاه ها، توانایی بررسی رفتار روسازی در طول زمان است. این توانایی نیازمند یک روند ارزیابی هدفمند، منظم و تکرارپذیر است. برای انجام این روند هدفمند، شاخص هایی برای اندازه گیری وضعیت روسازی فرودگاه وجود دارد که از جمله آن می توان به شاخص خدمت دهی روسازی (PSI)، شاخص وضعیت روسازی (PCI) و ... که هر یک دارای مزایا و معایبی هستند، اشاره نمود. در این تحقیق تلاش بر آن بوده که با جمع آوری طیف نسبتاً جامعی از اطلاعات موجود درباره تعدادی از شاخص های پیکاربردتر در این زمینه، به بررسی و مقایسه آنها پرداخته شود. با عنایت به شرایط اقتصادی، مدیریتی، تسهیلاتی و ... ایران، مناسب ترین شاخص در خصوص ارزیابی روسازی فرودگاه، شاخص PCI و روند اجرایی آن به صورت کیفی می باشد.

کلمات کلیدی:

شاخص وضعیت روسازی (PCI)، شاخص کنترل نگهداری (MCI)، شاخص خدمت دهی روسازی (PSI)، نشانه ناهمواری بین المللی (IRI)، ارزیابی و درجه بندی سطح روسازی (PASER)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/54138>

